

VARPELIS

LINKUVOS GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS 2005 lapkritis Nr. 22

NEPAPRASTOS RUDENS ATOSTOGOS

Netikėta ir puiki proga pasitaikė gimnazijos mokytojams – darbinė ir kartu pramoginė 5 dienų kelionė – seminaras į Austriją bei Čekiją.

Austrijoje aplankėme sostinę Vieną ir Mocarto gimtąjį miestą Zalcburgą. Ypač sužavėjo imperatoriškos prabangos, elegancijos ir romantikos kupina senoji Viena. Ekskursiją pradėjome nuo miesto širdies – graakščios gotikinės šv. Stepono katedros ir originalaus Ankerio laikrodžio, menančio imperatorių Habsburgų galybę. Stabtelėję po Habsburgų vartų skliautais, uždainavome lietuvišką „Augo kieme klevelis“, kad įsitikintume ne tik puikia akustika, bet ir savotiškai pagerbtume didžiojo kompozitoriaus Mocarto ir valsų karaliaus Štrauso atminimą. Imperatorių rūmai, parkai, aikštės, paminklai, skulptūros, bažnyčios, Universitetas, Rotušė, Parlamento rūmai, Vienos opera, Dramos teatras, didžiausias vokiškai kalbančiose šalyse, muziejai ir meno galerijos – nepakartojama, įstabi meno Meka, į kurią norėtum ir vėl pakliūti.

Zalcburgas mus pasitiko nuostabiais Alpių kalnais, skiriančiais senąjį ir naująjį miestą, vos pravažiuojamais tuneliais, didinga tvirtove, arkivyskupų rezidencija, Mirabelės sodais... Miestas ruošiasi ne tik naujam slidinėjimo sezonui, Kalėdoms, bet ir iškilmingam Mocarto jubiliejui.

Austrijoje svečiavomės dviejose pagrindinėse mokyklose: šiuolaikinės architektūros Vienos Hornesgosse ir pagal paskutinį technikos žodį įrengtoje Zalcburgo Herrnau mokyklose. Nustebino mokinių ir mokytojų kuklumas ir paprastumas, tvarkinga ir švari aplinka, net ausiai malonus skambučio garsas.

Vieną dieną praleidome Čekijos mieste Česky Krumlove, kurio senamiestis įtrauktas į UNESCO paminklų sąrašą, o garsiausias ir didžiausias paminklas – sena Krumlovo pilis su įspūdingu teatru, parku, dengtu tiltu, bokštu, nuo kurio atsiveria viduramžių miestelio panorama.

Didžiausią įspūdį paliko Vaškinių figūrų muziejus, ne tik sušildęs nuo visa merkiančio lietaus, bet ir gerokai pralinksminęs ar įbauginęs savo eksponatais.

Pro langus bėgantys Lenkijos miestelių ir jos sostinės Varšuvos vaizdai ... Ir mes jau Lietuvoje. Kelionė baigėsi, ilgam palikusi neišdildomus prisiminimus ir norą vėl keliauti.

Mokytoja A. Ašmonavičienė

Verta dėmesio paskaita

Spalio 18 dieną mokyklos Aktų salėje vyko vilniečio kunigo Roberto Skrinso paskaita 7-8 ir 1-3 gimnazijos klasėms. Paskaitos tema buvo susieta su AIDS, lytiniais santykiais bei jų padariniais, narkomanija, alkoholio vartojimu ir jo žala žmogui.

Paskaita buvo ištis įdomi. Negana to, kad kunigas mums papasakojo apie šiuos žalingus įpročius, taip pat turėjome galimybę savo akimis

išvysti skaidres, kuriose užfiksuoti šių įpročių padariniai, o jie itin nemalonūs akiai.

Paskaitos pabaigoje mergaitės turėjo progą atlikti moteriškumo testą ir sužinoti ar jos yra tikros mergaitės, ar vis dėl to turi šiek tiek ir vyriškų bruožų. Taip pat buvo galima užsirašius į R. Skrinso knygą, pasiimti korteles, liudijančias apie skaistybę iki santuokos

Susitikimas su žeimeliečiais

Vaiva Ožiūnaitė 1gb kl.

Na štai, jau metai, kai mes, 1gb klasės mokiniai, bendraujame su Žeimelio vidurinės mokyklos 9b klasės vaikais.

Šį kartą mes vykome pas juos. Buvo taip pat šaunu, kaip ir per pastaruosius du susitikimus. Nuvykę žeimeliečiams padovanojome molinį medalį su Linkuvos gimnazijos atvaizdu. Vėliau pristatėme savo klasės naujokus. Vėl žaidėme įvairius žaidimus, tačiau šį kartą ne tik žeimeliečių paruoštus, bet ir mūsų pačių pasiūlytus. Taip pat berniukai vėl gi rungėsi krepšinio varžybose. Deja, šį kartą sėkmė nuo linkuviečių nusigrėžė, ir septynių taškų skirtumu pralaimėjome. Tačiau didelio nusivylimo nebuvo ir vakarą praleidome labai linksmai.

Atsisveikinant mūsų draugai užsiminė, jog galėtume dažniau susitikinėti, tad žiūrėsime, kaip bus ateityje...

Vaiva Ožiūnaitė 1gb kl.

Helouvyno vakarėlis

Spalio 28 d.vakarą į Aktų salę prigužėjo pakankamai daug mokinių, ir ne tik jų, bet ir gerbiamas mūsų gimnazijos direktorius V.Stapušaitis bei keletas mokytojų.

Šventę paskelbė renginio vedėjai I. Jonaitytė ir E. Gudonis, o helouvynišką nuotaiką padėjo sukurti M. Mikalauskaitės grojami pianino akordai. Nestigo bauginančių vaizdų, perpintų švelnia ironija. Kraujo ištroškusį vampyrą vaidino S. Šaknevičiūtė, jaunąją mergelę, bandančią pasprukti nuo savo lemties ir vampyro – L. Ožiūnaitė. Scenoje dažnai šmėsteldavo mumija

(išradingoji V. Garbštaitė), o numirėlį, prisikėlusį iš kapo, suvaidino T. Butkus. Vakarėlio metu nestigo žaidimų, užduočių, saldinių ir juoko bei svarbiausio Helouvyno nakties akcento – žibintų (t. y. moliūgų).Čia šmaikštumu pasižymėjo D. Butvilauskaitė.

Kraupiojo vakarėlio sumanytojai džiaugiasi, kad jų darbas nenuėjo perniek, dalyviai nepatingėjo pasidaryti įdomių kostiumų, kuriuos pademonstravo ir scenoje. Pirmasis 2g klasės „blynas“ nebuvo labai pridedęs – organizuota šauni šventė!

Vakarėlio sumanytojų vardu Monika Naliveikaitė

Ar moki pasakyti „Ne“?

Ar cigaretės padės gyventi? – Ne.

Ar jos padės tau gauti milijonus? –Ne.

Ar jos tave puoš? –Ne, nebent jei tu esi kvailas, tai tada –taip.

Ar rūkydamas jausies laimingas? –Ne.

Viskas, kas čia išvardinta, ar gali padėti jaustis laimingam, turtingam, mylimam?... Tai tik žala, nes gali nutikti taip, dėl ko tu gali gailėtis visą savo gyvenimą...

Gaivioji žodžių versmė

Toma Simonaitytė, 6b

Rudeniniai pamąstymai

Vasara... Ruduo... Žiema... Kiekvienas turim mėgstamiausią metų laiką. Galbūt tai valiūkė vasara, o galbūt auksu pasidabinęs ruduo...

Negalėjau atplėšti žvilgsnio nuo dideliu greičiu lekiančios mašinos langų. Jais tvarkingai, lyg kareiviai rikiuotėje, bėgo smulkučiai viskam abejingi lietaus lašeliai... Nusinešdami paskutinius saulės spindulėlius, vis dar kovojančius su jiems ant kulnų lipančiomis pūgomis, balto sniego gniūžtėmis ir nedorėliu šalčiu...

Mes, žmonės, mėgstam įvairumą ir esam nepastovūs. Po saulės vonių su mielu noru krentam į snaigių patalus ar auksinių lapų jūras...Prisimename, kad pasaulis - ne vien karas ir blogis. Jame dar liko vietos užuojautai, meilei ir viskam, kas gera ir švelnu... Pabundi rytą ir supranti, kad gali kvėpuoti tyru oru, matyti žalias pievas ir giedrą dangų, gali kažką veikti, kas padarys pasaulį geresnį. Tad dėliaukimės kiekviena diena. Nesvarbu, ar ji ūkanota, ar viešpatauja rūsčioji pūga, ar saulė užvaldžiusi vaiskų dangų...

Julija Paleškevičiūtė, 1ga

Vakaras... Lietus... Sėdžiu tamsiame kambaryje ir žiūriu pro langą... Krinta lapai... gražūs, spalvoti: ausiniai, raudoni, geltoni, rudi... Galvoju ne apie juos.. Prisimenu pievas... gėles... skaisčiąją saulutę... Vienadienes

plaštakėles, kaip maži vaikai žaidžiančias žieduose... Paukštelių čiulbesį...

Mano prisiminimus nutraukia į langą tekšnojantis lietus... ir... besibeldžiantis vėjas...

Gintarė Rūdaitė, 2ga

Ruduo. Lyg į toli žvelgdami, išlydėdami išskrendančius paukščius, stovi pusnuogiai medžiai. Krinta spalvingi lapai, lyg sakydami, kad greitai žemę užklos balta sniego antklodė, leisdama pailsėti laukams ir miškams po triukšmingos vasaros...

Krintantys rudeninio lietaus lašai primena dideles ašaras, o pakibę ant medžių šakų virsta saulėje spindinčiais perliukais.

Ruduo – tai spalvų ir nuotaikų derinys. Taip gera, kai žinai, kad viskas, kas krenta, kitais metais vėl atgis. Vėl žydės gėlės, žaliuos medžiai, čiulbės paukščiai, o dabar pasigėrėkim vieninteliu spalvotu lapu, verkiančių medžių laiku, gražiausiu laiku – rudeniu.

Simona Matoliūnaitė, 2ga

KLEVO LAPAI
DIDELI,
GRAŽŪS,
PAAUKSUOTI,
KRINTA JIE
BEVEIK VISI,
PAAUSUOTI, DIDELI.

JIE NUKRITĘ IR LINKSMI
ŠOKA SŪKURY VISI.
O TAS VĖJAS TOKS BAISUS,
KAD IŠVAIKĖ JUOS VISUS!

AŽUOLAI BEVEIK LIŪDNI,
STOVI JIE LAUKUOS VISI.
VĖJAS ŠIAUŠIASI ANT JŲ,

TIKROS ISTORIJS

WILKOLOKIO PRAKEIKIMAS

Tai pasakojimas, paremtas tikrais faktais. Jį papasakojo Vytukas (pavardžių neminėsim, nes norime išsaugoti slaptumą).

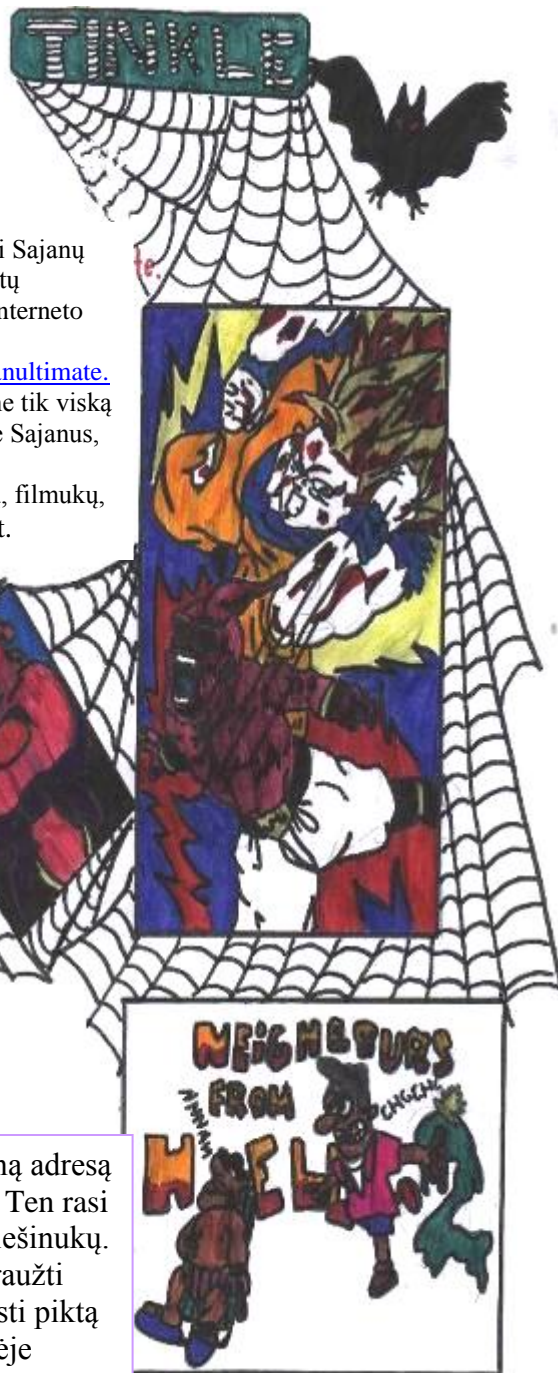
Vieną 2004 metų liepos vakarą Gaižūnuose, o tiksliau netoli žvyrduobių, mūsų pasakorius Vytukas ėjo su draugais maudytis ir pamatė kažką neįprasta. Priėjęs arčiau net nutirpo iš baimės: „Vilkolakis! Vilkolakis!“- šaukė jis. Prilėkę draugai, nors ir bijodami, ryžosi pažiūrėti iš arčiau. Ir spėkit, ką pamatė? Ogi pakartą didžiulį šunį! Dar ir dabar su siaubu jie tai prisimena.

Visi Sajanų gerbėjai turėtų apsilankyti interneto svetainėje WWW.saiyanultimate.com. O ten ne tik viską sužinosi apie Sajanus, bet ir rasi paveikslukų, filmukų, žaidimų ir t.t.

Pasakysiu jums dar vieną adresą WWW.dragonballmaster.com. Ten rasi drogonball filmukų serijas ir piešinukų.

Jei, tave baigia užgraužti kaimynai, tai reikėtų tau iškrėsti pikta pokštą. Interneto svetainėje <http://WWW.neighbours-from-hell.com/> kaip tik rasi gerų idėjų. Žaidimą laimėsi tik tada, kai iškrėsi daug nedorų pokštų.

Redaktorė R.Mačiulytė

Redkolegija: S. Šaknevičiūtė, M.Naliveikaitė, V. Ožiūnaitė, M.Anufrevičius, S.Lipskytė

VARPELIS, Linkuvos gimnazijos laikraštis linku@takas.lt <http://linkuvosvm.w3.lt> Gimnazijos 32 T-842164247
